

Koníček

Jan Nedvěd

1. Bílé tvé nechty na kůži, mužem sem, nepřiznám,
jak pálí a bolí,

prudkost rtů ramen se dotýká, milujem kámen, lom,
co padá s chutí solí.

R: Jsi chloubou mých dlouhých dnů,
kdy se jen zpovídám
a odmítám bez důvodů jít, jít, jak mám.

2. Stínem tě mlha obtáčí, šeptám tvý jméno,
je blízko mých očí,
dávám ti ruce před tváře,
zdařilá chvíle se pod dlaní mračí

R:

3. = 1.

R: